

Skåtøy Kafé AS

Vi overtar Kaféen 1.juni.
Skåtøy Kafé AS skal
fortsette den gode driften
kaféen har hatt og åpner
lørdag 4.juni kl. 11.

Klm A Øverland

Mai 2016 nr 62

Skåtøy Flaskepost

epost: linda-hoy@hotmail.com
mobil: 99234828

Ryggsekkane på tur

En av vårens siste utflukter gikk i flott vær til Kjølbrønn der vi møtte losene våre Liv og Inge Bakken.

Målet var Mørjeheia, og det hele startet med nokså bratte bakker og kornglete stier. Dermed fikk vi alle varmet opp både kropp, sjel og ikke minst bæljen (lungene).

Etter hvert flatet terrenget seg ut og lignet mer på innlandet på Gautefall enn å befinne seg et drøyt steinkast unna havet. Myrer og flate fjellpartier endte ved et en fin rasteplass med benker og bålpanne. Etter mat og drikke, så loset Inge og Liv oss ned via en annen vei som også var annerledes enn det vi fra Skåtøy er vant til.

Vel nede igjen var alle enige om at

denne turen nok var en av de virkelige "høydare" i Ryggsekkanes historie - selv om flere kjente stølheten komme.

For å toppe en særdeles vellykket lørdag, så ble det samling på verandaen hos Liv Berit og Jan der sistnevnte rundhåndet bød på hjemmebrygget øl

av ypperste kvalitet.

Kort sagt; livet var lett å leve denne dagen!

Hansemann (vikarierende referent)

Feiring med salutt og tog

Siden kafeen er stengt i år, blei 17. mai-feiringen arrangert på Lokalet i regi av Lokalstyret og BUK. Her blei det servert lapskaus, pølser, kaker, is og drikke av ulike slag.

Før feiringen på Lokalet, startet det hele med kanonsalutt hos Tina og Trond på Sjøheia, etterfulgt av et 17. mai-tog med "orkester" og flaggbærere.

På Lokalet kom både Skåtøyfolk og sommergjester innom, noe som gjorde at lapskausen, pølsene og kakene nærmest "forsvant." Gode penger i kassa til Lokalet og BUK!

Flaskepostens utsendte fotograf, Maria Borkhus, fikk foreviget noen av lekene som foregikk på jordet i løpet av dagen.

Linda Høyvarde

Det skjer på Skåtøy

Med Englefisken vakende i vannskorpa blir det nå snart ny drift på kafeen!

Lokalbefolkning og Skåtøyvenner kan nå senke skuldrene, det blir kafe i sommer!

Tor Dønvik

Skåtøy Kafé AS overtar Kaféen 1.juni.

Skåtøy Kafé åpner lørdag 4.juni kl. 11

Skåtøy Kafé AS skal fortsette den gode driften kaféen har hatt.

Kim A. Øverland

Restaurant- og overnattingsjef

Medlemsmøte avholdes på Lokalet **torsdag 26. mai kl. 19.**

Agenda er som følger:

Kort orientering om saker vi jobber med.
Lisbet T. orienterer fra rutemøter.
Veikomiteen orienterer om veien.
Idedugnad om å sikre bosetting.
Eventuelt.

Vel møtt! Styret

Finn på nett; Flaskeposter?

Skole ?

Skåtøy Kirke

Søn 12.06 kl. 12 Gautefall fjellkirke - Gautefallstevne, felles for alle menighetene i Prostiet.

Søn 19.06 kl. 18.00 Gudstjeneste v/ Bente H. Modalsli. May Britt Darefeld forteller om Clinic Noruega i Guatemala. Visesang av Rolf Henning Jensen og Michael Løffler. (mrk. tidspunktet)

Velkommen i kirken

Lokalet - Vårt eget hus -- Sommermarked --

Velkommen til Sommermarked på Lokalet i Åsvika.

Se om du finner ting du har bruk for
Nyt ferske bakevarer, is, kaffe, brus ute i vår koselige have.
Åpent mandag, **onsdag og fredag hele juli, fra kl.12 til 16**, obs første dag er **fredag 1.juli**.

Salg av vafler, pølser, is, kaker, kaffe og brus.

Salg av husflidprodukter og tradisjonelt bruktmarked.

Loddsalg med flotte gevinster.

Vel møtt Hilsen Lokalstyret.

Lokalet i Åsvika har Sommermarked hele juli og vi ønsker oss salgbare lopper, ikke hvite/brunevarer og store møbler.

Dere kan ringe følgende person for levering av Lopper mv:
Kalle Larsen tlf:92894396, Tore Abrahamsen 91850561, Tove Kristiansen 90630023 eller Kristin Skotmyr 97144844 for levering i mai/juni.

Lopper tas også i mot på de dagene vi har åpent.

Vennligst ikke sett igjen ting på utsiden av Lokalet.

Hilsen Lokalstyret

Månedens båt

Apriltur til Stussholmen.

Kommer du vestfra inn i Hasseldals-sunda ligger det en båt nær Schweigårdsholmen, men den vet jeg om, så jeg styrte unna og gikk heller i land på holmen.

Der ligger Oterhola som min far gjemte seg i, på vei opp til gutta på skauen i Tørdal, da han på slutten av krigen rømte fra pålagt "tyskerarbeid".

Hasseldalssunda var en del av fluktruten fra fastlandet og over til Sverige under krigen. Det sies at Oterhola, sporadisk ble brukt til å gjemme unna folk og illegalt utstyr for tyskerne.

Min egen erfaring med tyskere er mye hyggeligere. På jobbreise i Tyskland for 35 år siden ble jeg påspandert en tysk pæresnaps, der det var en hel pære inne i flasken?

Forklaringen er enkel og genial: En tom flaske tres over en grein med en liten pærekart. Så modnes pæra inne i flasken, det fylles på sprit og etter noen måneder er snapsen er klar.

Schweigårdsholmen het opprinnelig Hasseldalsholmen hadde tidlig fast bosetning. I 1838 bodde familien Pedersen der, og folketellingen i 1865 viser at der drev de fiske og småbruk, med 1 ku, 4 får og 3 tønner poteter.

I 1920 var det slutt, og stedet solgt til kunstnerparet Eli og Helge Krog. Eli Krog har i sin bok "**Lek med minner**" skrevet om stedet. Eli og Helge bodde der 8 – 10 måneder i året og var nesten fastboende. De var radikale og progressive kunstnere, med tilhørende dårlig råd. På Schweigårdsholmen drev de selvbergingsstradisjonen videre med grønnsakhage, fiske, sau og gjeit til eget bruk og litt salg. De så trolig storheten i de små forhold på Schweigårdsholmen og behandlet tradisjoner, landskap og bebyggelse med respekt og ærbødighet. Krogfamilien og deres etterkommere har pietetsfullt tatt vare på denne gamle plassen helt opp til i dag.

Familien Krog tilhørte Kristiania-bohemene og hadde mange fargerike venner på sommerbesøk. Helge Krog var nevenyttig og fikk etter hvert laget en stor brygge hvor familie og gjester koste seg med bryggeliv.

Årvisst gjest var forfatter Sven Elevestad (senere kjent krimforfatter under pseudonymet Riverton). Han hadde vært med på mangt og meget, og vi kan bare forestille oss historiefortelling og samtaler i sommerkveldene på brygga på Schweigårdsholmen.

Som ung "stuntjournalist" i Ørebladet, hadde han blant annet intervjuet en løvetemmer inne i buret til løven, og han hadde vært med på en prøveseilas med Dønvigs redningsbøye i Nordsjøen i 1904, men det er en annen historie.

I sin bok "**Himmel og Hav**" forteller han om "Antonison", en suksessrik svensk adelsmann bosatt i England.

Han rømte av og til unna det stive engelske adelslivet, og på en "guttetur" i København ble han påspandert pæresnaps. Dette vakte stor begeistring hos adelsmannen, som utpå morra-kvisten sendte følgende telegram hjem til kona på godset: "Häng helbuteljer på alla päronträen" -- "med næste baat kom lady Antonison brusende over Nordsjøen" - skriver Elvestad i sin bok.

Inspirert av historien forsøkte Eli seg på pæretreet på jordet bak huset. Av mange forsøk lykkes hun med noen få, og en meget eksklusiv pæresnaps fra 4

Schweigårdsholmen var et faktum.

En flaske ble forært vennen Henrik Lund i Espevika på Skåtøy til hans 50 årsdag, hvor han kvitterte med følgende taksgivelse:

Årets vinter ga det gamle pæretreet på Schweigårdsholmen nådestøtet, en stor avbruket grein lå nå på bakken.

I protest mot døden var greinen full av struttende vårknopper. Jeg kuttet noen kvister og tok med meg hjem. Etter noen dager i vann blomstret kvistene, bladene ble synlige, og de var fra et pæretre.

Mye av storheten i skjærgården ligger i slike små historier. Fortid knyttes til nåtid, og det enkle lokale livet i skjærgården forgreiner seg ut i en stor verden, både geografisk og kulturelt.

Kunsten er å se det store i det små, og å respektere landskap og tradisjoner.

Livsverdien av en pæretrekvist fra Schweigårdsholmen er mye viktigere, mer spennende og interessant, enn prislappen på Rimi-Hagens glass og betong kladeis av en hytte på nabo-holmen, Røssholmen verdsatt til 60-70 millioner kroner.

Tor Dørvik

Salomon trutta trutta

Det er lettvindt for journalister å utnytte facebook. Der fant jeg bildet av denne kjekke unge Skåtøymannen.

Fredag 4. mai satt han på Stopp en Halv når jeg kom for å ta min fredagspils.

Jeg satt meg ned ved bordet for å slå av en prat. Men snart ringte mobilen, søstra hans hadde fått tau i propellen

på koggen og spurte om råd. Etter et kort forsøk på å forklare hvordan en surrer en kniv på et hakeskaft for å skjære vekk tauet på propellen, gav han opp og for ned til brygga for å hjelpe.

Jeg fikk da istedet en prat med damen på bildet, som også satt ved bordet.

I samtalens løp kom det fram at hun var invitert på middag, Karl Johannes måtte bare fiske den først og hun skulle være med på fisketuren.

Da jeg forlot bordet tenkte jeg "Ja, ja det er lov å være optimist, men middags-invitasjon på ufisket fisk, nå for tiden, det er i overkant av kjekkasseri".

Facebook viser at der tok jeg skammelig

feil, men jeg er sikker på at mid-dagen smakte utmerket.

Flere ørret-historier etterlyses herved!

Tor Dørvik

ONSDAGSKONSERTER I SKÅTØY KIRKE 2016

I forbindelse med åpen kirke blir det som vanlig orgelkonserter hver **onsdag formiddag kl. 11:30 – 12:00** i juli-måned. Alle utøverne har gjestet kirken tidligere og gleder seg til å spille på det vakre Hollenbach-orgelet i Skåtøy kirke. Konsertene er gratis for publikum og vil som vanlig inneholde et variert og uttrykksfullt program. Årets utøvere er:

6 juli: Wenche Henriksen

13 juli: Hannah Marie Carding

20 juli: Robert Carding

27 juli: Guy Poupart

Wenche Henriksen er kantor i Nøtterøykirkene. Hun avla eksamen i kirkemusikk ved Norges Musikkhøyskole i 1987 og fortsatte studiene hos professor Hans-Ola Ericsson ved konsertorganistlinjen på Piteå Musikskola i Sverige. Hun tok diplom-eksamen i 1995. Hun holder jevnlig konserter i inn- og utland og har et spesielt forhold til Sevilla i Spania der hun både har vært aktiv på masterclass og blitt invitert til å spille ved store orgelfestivaler. Hun

samarbeider ofte med kjente artister som f.eks Marius Roth Kristensen og Knut Reiersrud. Dette er hennes andre konsert i Skåtøy kirke.

Hannah Carding spilte også i Skåtøy kirke i fjor sommer. Hun er kantor i Klemmetsrud kirke i Oslo og har bl a hatt vellykede orgelkonserter i Bodø domkirke, Kragerø kirke og Skåtøy kirke. Hannah har sin kantoreksamen fra Norges Musikkhøyskole og har nettopp fullført det tredje av fire år på bachelorstudiet i kirkemusikk ved Musikkhøyskolen. I tillegg er hun en dyktig sopran og har vært solist i flere store korverk. Vi vil få høre henne både som sanger og organist på onsdagskonserten i Skåtøy.

Robert Carding er en kulturinstitusjon i seg selv og er godt kjent både i og utenfor Kragerøs grenser. Robert er opprinnelig fra Bournemouth, England og er utdannet ved Royal Academy of Music i London og Lemmens Instituut i Belgia. Han har hatt stillingen som kantor i Kragerø kirke siden 1993 og mange er de – både i Kragerø og andre steder i inn-

og utland – som har kunnet glede seg over hans fantastiske orgelspill og flotte korkonserter opp igjennom årene. Han fornyer stadig sitt repertoire i flere sjangre og utøver et rikt utvalg av perler fra orgelmusikkens skattkiste.

Guy Poupart gjester Skåtøy kirke for tredje gang. Guy er opprinnelig fra Luxembourg og studerte orgel hos bl.a Carlo Hommel, Rudolf Scheidegger, Bernhard Billeter og Guy Bouvet. Guy blir ofte invitert til å holde konserter i Norge, Europa og Sydkorea hvor han også har holdt masterclass. Han har spilt konserter på flere berømte orgler i Tyskland, Sveits og Ukraina. Guy har en spesiell forkjærlighet for nyere musikk.

Velkommen til et variert konsertprogram!

Katrine Kristiansen

(Fortsatt fra forrige nr.)

Skåtøys tidlige bosetning

Er sørøstre del av Skåtøy lik Venezia?

Vi kjenner i dag alle til de mange trange sund, kiler, kriker og kroker på sjøen rundt Skåtøy, spesielt i området fra Korset til Jesper.

For 300 år siden var havnivået her ca. 1 m høyere enn i dag pga. landheving etter siste istid (3,2 mm pr år).

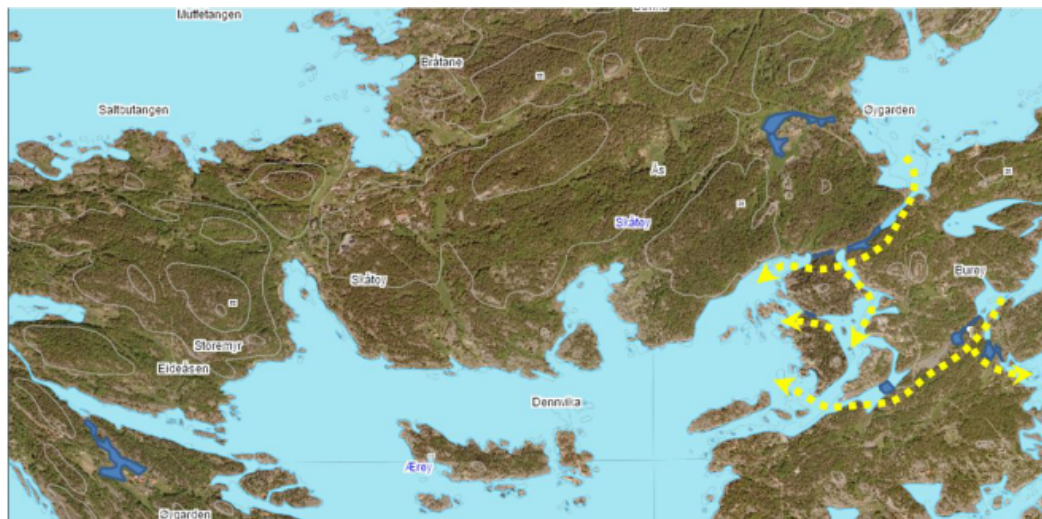
Ser vi på dagens kart eller i terrenget, finner vi flere lavtliggende områder på Skåtøy. Tar vi utgangspunkt i der Skåtøyveien krysser saulekilen i Øygårdskilen; i SV retning mot Brentholmen og Tjønnvedt er kotehøyden på under 1 m;

Tilsvarende er det for neste saulekile på Burøy i NV retning mot Hexeberg.

Andre lavtliggende områder er jordene på østre og vestre Ødegård.

Lavtliggende (1m) områder er merket blått og mulige "gamle småbåtleier" er antydnet med gule stiplede linjer.

Forfølger vi landhevingen ytterligere et par hundre år tilbake i tid (til år 1528 når Arne bodde på Skåtøy) er det sjøforbindelse også over vestre Ødegård fra Eidkilen og ut til Kragerøfjorden til kilen rett vest for Postmyr og selvfølgelig

gjennom det som nå er Eidkilkanalen.

Helleseng er heller ikke landfast med hovedøya og er skilt i Helsengkilen og muligens ved Karisvik.

I tillegg til Burøy og Bråtøy består Skåtøy av: Hovedøya og to øyer på vestre Skåtøy, en øy for det som i dag er Krikken og Hestangen, og en øy for Stavsenga og resten av området mot Eidkilkanalen.

Helleseng er en egen øy, og det som nå er Ødegård (østre) ligger som en "innsjø" som strekker seg sydover og er adskilt mot Tjønnvedt av kun et lite stykke land.

Endringer i havnivå er historiske fakta,

fordi landheving er et godt kjent og dokumentert fysisk fenomen.

Riktignok ser det ut at det som globale klimamodeller ikke stemmer helt overens med det som kan observeres lokalt av det de siste decenniens endringer i havnivå. Jeg er i en god dialog med statens kartverket for finne ut av forskjellene mellom teori og praksis her.

Det som er klart er at landhevingen er uomtvistelig, mens effektene av globale havnivåendring her lokalt på Skåtøy er en langt mer flyktig variabel, som er påvirket av en rekke lokale og regionale forhold. Det er en morsom bieffekt hvis lokalhistoriske betraktninger

om vann-standsendringer på Skåtøy kan resultere i en bedere forståelse av fremtidige lokale endringer i havnivå.

Er landhevingen på Skåtøys over 500 år, lokalhistorisk Interessant?

Jeg tror det er viktig å forstå slike geografiske endringer når det gjelder å tolke historisk tilgjengelig informasjon fra gamle, -kart, -stedsnavn, - grensebeskrivelser og andre dokumenter.

Skåtøy er en unik og spesiell øy i skjærgården vår, med stort omfang av trange sund og kiler. Ingen andre øyer har derfor endret seg så mye de siste 500 år på grunn av landhevingen.

Landhevingen har også stor betydning for dyrkbar mark. Nesten all dyrkbar jord på Skåtøy er gammel sjøbunn, der en oftest treffer på skjell-sand mindre enn et spadetak ned i jorda. Jord som er gammel sjøbunn er relativt lett å bryte opp for nydyrking, spesielt for de yngste områdene som kan dyrkes opp før de rekker å bli bevokst av stor skog.

Ser vi på dyrkbar mark på Skåtøy fins det to varianter av gammel sjøbunn. Noen jorder er flate og slik blir det når en grunn saulebukt med et trangt innløp stiger opp av havet. Slike jorder er det

flest av på Skåtøy.

Der hvor utløpet er bredt og åpent mot sjøen finner vi skråbakker ned mot sjø. De er ofte slik at helningen er minst nærmest dagens havnivå og så blir de brattere jo høyere i terrenget vi kommer. Et godt eksempel er jordene fra Skåtøy-brygga og opp mot kirka og jordet videre opp mot Haugen. Her ser vi at jordet mot Haugen er brattest og det stemmer med teorien for landheving, som var størst like etter siste istid og betydelig større enn i dag for ca. 5000 år siden. Slik er det i Ranklilen, Bråtane, Vennvika, Åsvika og flere steder på Skåtøy.

For nydyrking og landbruk på Skåtøy ga dette en spesiell effekt. Jordene til den opprinnelige gården Skåtøy (ved kirken) ble etterhvert relativt sett små. For når landet hevet seg, ble arealene med dyrkbart mark større andre steder.

Derfor ble det reist større hus og driftsbygninger utenfor den opprinnelige gården Skåtøy (ved kirken), der jordlappene med hus og driftsbygninger etterhvert ble til små plasser under større gårder andre steder på øya.

Det kan tenkes at Grevskapet ikke var klar over landhevingens betydning for mer dyrkbar mark på Skåtøy, og dermed solgte leilendingseiendommene

til en lav takst til "fremsynte" leilendinger som så mulighetene til betydelig mer nydyrking og bosetning på Skåtøy.

Verdien av storgården Jomfruland, og Langøy og Gumøy med sine jerngruver var nok av betydelig større økonomisk interesse enn den lille gården på Skåtøy, da Grevskapet solgte sine eiendommer fra ca. 1800 og utover.

Det er ikke funnet noe kildemateriale som bekrefter dette, men det er i alle fall en morsom hypotese som kan forklare hvordan den såkalte "Rike Torbjørn" på Skåtøy fra 1762 og fram mot 1850 årene etter hvert ble en rik mann.

På tilgjengelig kart fra ca. 1650 og utover fra Statens Kartverk sitt historiske arkiv bekreftes landhevingen.

Landhevingeffekter er også morsomt å være klar over for alle dagens turgåere på Skåtøys mange gamle stier, og for alle de som kjører båt i trange sund rundt øya vår. Tenk på hvordan landskapet var før, og om vi ender opp som skjærgårdens Venezia igjen, etter noen hundre år med global oppvarming.

(forts. neste nr) Tor Dørvik

Prosjektet med Dønvigs bøye går mot gjennomføring.

Sponsoravtaler på kr. 10.000 eller mer søkes. **Sponsorlista så langt:**

Arkitekthuset as
David Løffler - 92099747

Iseksport as
Tom Erik Hole

Byggmester
Tore Abrahamsen - 91850561

Galeasen Skåtøy as
Tor V Dønvik - 90678830

Stiftelsen
Skåtøy Vise og Poesifestival
Kragerø og Skåtøy Historielag

Skåtøy - Sangpoetenes møtested

Dønnevik gård
Ingvild Gierløff Løe

Store og små donasjoner mottas med takk. Bygg for utstilling av bøyen skal settes opp og materiell som presenterer Dønvigs livshistorie skal lages.

Sponsorer (kr 10000 eller mer) søkes blant privatpersoner, firma og andre

virksomheter, som hedres med et messingskilt om de ønsker det. Alle små eller store bidrag er velkommen. Bankkto: 2655.02.47037 For informasjon, kontakt: Tor Dønvik; tor.donvik@gmail.com mobil 90678830 eller Arnfinn Jensen; arnfj@frisurf.no mobil 90584852

Glimt fra kaptein Dønvigs liv: Et nytt kapitel i hans liv starter.

Kaptein Dønvig seiler med Sophie fra 1892-97, han har ikke adresse i Norge og er sjelden hjemme. Han bruker tiden på å tenke ut alle mulige varianter og detaljer rundt sin livredningsbøie.

Han tilegner seg kunnskaper om marine konstruksjoner i stål og han leser om og følger med på alle erfaringer med bruk av eksisterende redningsmidler ved skipsforlis. Han diskuterer ideene sine med andre skippere, sjøfolk og interesserte han møter i verdens havner.

I 1897 mønstrer Dønvig av Sophie og er en periode i land, han etablerer seg i Kristiania han leier en leilighet i Carl Johans gate 35.

Han gifter seg borgerlig den 20. april 1897 med enkefru Antonette Davidsen fra Farsund, født 6. august 1852.

Det fremgår av vigselsprotokollen at Dønvig har meldt seg ut av statskirken. Å melde seg ut av statskirken var ikke vanlig på den tiden. Hvorfor gjorde Dønvig det? Mistet han troen på en allmektig gud etter det tragiske forliset i Virginia Beach?

Det er også en mulighet for at organisasjonsmannen Dønvigs samfunnsengasjement, radikalisme, politiske syn og standpunkter på blant annet sjøfolks kår, gjør at han følger medlemmer i den gryende arbeider-bevegelsen, som også begynte å melde seg ut av statskirken på den tiden.

Antonette er enke etter en reder og handelsmann David Davidsen fra Farsund. Hun har 7 barn fra tidligere ekteskap hvorav yngste sønnen Thorvald 23 år og Datteren Sigrid 19 år fremdeles er hjemmeværende hos mor. De blir nå boende sammen med hennes nye ektemann i Kristiania.

I 1898 flytter de inn i den nyoppussede gården i Keyzers gade 1 i Kristiania. Der har han også sitt kontor hvor han i 1898 får installert den tekniske nyvinningen, telefon.

(forts. neste nr) Tor Dønvik

ONSDAGSKONSERTER I SKÅTØY KIRKE 2016

I forbindelse med åpen kirke blir det som vanlig orgelkonserter hver **onsdag formiddag kl. 11:30 – 12:00** i juli-måned. Alle utøverne har gjestet kirken tidligere og gleder seg til å spille på det vakre Hollenbach-orgelet i Skåtøy kirke. Konsertene er gratis for publikum og vil som vanlig inneholde et variert og uttrykksfullt program. Årets utøvere er:

6 juli: Wenche Henriksen

13 juli: Hannah Marie Carding

20 juli: Robert Carding

27 juli: Guy Poupert

Wenche Henriksen er kantor i Nøtterøykirkene. Hun avla eksamen i kirkemusikk ved Norges Musikkhøgskole i 1987 og fortsatte studiene hos professor Hans-Ola Ericsson ved konsertorganistlinjen på Piteå Musikskola i Sverige. Hun tok diplom-eksamen i 1995. Hun holder jevnlig konserter i inn- og utland og har et spesielt forhold til Sevilla i Spania der hun både har vært aktiv på masterclass og blitt invitert til å spille ved store orgelfestivaler. Hun

samarbeider ofte med kjente artister som f.eks Marius Roth Kristensen og Knut Reiersrud. Dette er hennes andre konsert i Skåtøy kirke.

Hannah Carding spilte også i Skåtøy kirke i fjor sommer. Hun er kantor i Klemmetsrud kirke i Oslo og har bl a hatt vellykede orgelkonserter i Bodø domkirke, Kragerø kirke og Skåtøy kirke. Hannah har sin kantoreksamen fra Norges Musikkhøgskole og har nettopp fullført det tredje av fire år på bachelorstudiet i kirkemusikk ved Musikkhøgskolen. I tillegg er hun en dyktig sopran og har vært solist i flere store korverk. Vi vil få høre henne både som sanger og organist på onsdagskonserten i Skåtøy.

Robert Carding er en kulturinstitusjon i seg selv og er godt kjent både i og utenfor Kragerøs grenser. Robert er opprinnelig fra Bournemouth, England og er utdannet ved Royal Academy of Music i London og Lemmens Instituut i Belgia. Han har hatt stillingen som kantor i Kragerø kirke siden 1993 og mange er de – både i Kragerø og andre steder i inn-

og utland – som har kunnet glede seg over hans fantastiske orgelspill og flotte korkonserter opp igjennom årene. Han fornyer stadig sitt repertoar i flere sjangre og utøver et rikt utvalg av perler fra orgelmusikkens skattkiste.

Guy Poupert gjester Skåtøy kirke for tredje gang. Guy er opprinnelig fra Luxembourg og studerte orgel hos bl.a Carlo Hommel, Rudolf Scheidegger, Bernhard Billeter og Guy Bouvet. Guy blir ofte invitert til å holde konserter i Norge, Europa og Sydkorea hvor han også har holdt masterclass. Han har spilt konserter på flere berømte orgler i Tyskland, Sveits og Ukraina. Guy har en spesiell forkjærlighet for nyere musikk.

Velkommen til et variert konsertprogram!

Katrine Kristiansen

Ryggsekkane minnes

Jens Martin Jensen som døde brått i april. Han ble 86 år og var sammen med John Arvid Thorsen og Finn Sørensen initiativtakerne til å lage den uformelle foreningen Ryggsekkane.

Det skjedde sommeren 2005 og det uhytidelige valget av styret skjedde deretter med medlemmene Jens Martin og oss to undertegnede.

Allerede samme høst ble de første turene arrangert og sånn har det gått

slag i slag siden da.

Jens Martin var i mange år en av de absolutt mest ivrige deltakerne og intet holdt han fra å møte opp uansett vær. Slik aktivitet må jo medføre god helse og det var først i de siste årene at han ikke ville utfordre beina med lange turer.

Vi har mange minner om hans deltakelse og kanskje det som står mest klart fram er hans ivrige deltakelse uten hensyn til vær og vind. Intet stoppet den karen fra å trekke i riktig turantrekk og rykksekk med mat og kaffe!

Jens Martin var alltid måteholden med drikke, men kunne overraske en gang i blant. På en sparketur til/fra Krikken, så samlet turgjengen seg i bakken før den store eika for å ta en siste rast før hver gikk til sitt. Da dro Jens Martin opp ei lommelerke og insisterte på at den skulle gå runda rundt til den var tom. Det var på ingen måte mengder, men nok til at Per med bikkja (pr. i dag foreløpig uten bikkje) fikk trøbbel med å beherske sparken i god fart ned bakken. Hans fall fikk stor applaus

og ingen hørte på hans "anklager" om hvem som hadde skylda!

Jens Martin hadde et stort hjerte for de fleste dyr, men bikkjer hadde han et noe anstrengt forholdt til med et stort unntak for Vinta (bikkja til Per med bikkja uten bikkje idag). Det skulle derfor ikke forundre oss om disse to trofaste Ryggsekkane-deltakerne igjen er samlet på tur et sted! Uansett så har vi som er igjen som nevnt mange gode minner fra utallige turer med Jens Martin.

Finn S. og Hansemann

